

[Handelsministeren.]

tilfredshed i faget, at ikke-medlemmer inddrages i ordningen. Vi vil dog gerne understrege, at vi har været og stadig er indstillet på at fortsætte den hidtidige „frivillige“ visitationsordning, om muligt med en udvidelse til at omfatte ikke-medlemmer.“

Det er for så vidt det, ordningen i henhold til lovforslaget går ud på, og jeg er da overbevist om, at hvis man skal inddrage ikke-medlemmer under denne visitationsordning, en såkaldt frivillig visitationsordning, kan det ikke gøres uden gennem denne lov, og det er for så vidt det, Guldsmedefagets Fællesråd giver udtryk for at være tilfreds med.

Endelig var det ærede medlem hr. Anker Lau inde på det spørgsmål, om man ikke burde lade lovforslaget ligge, udsætte gennemførelsen af det for at se, hvordan de forhandlinger vil udvikle sig, der føres i relation til EFTA. Herom vil jeg gerne sige, at en dansk tilslutning til en eventuel aftale mellem EFTA-landene efter min opfattelse under alle omstændigheder vil kræve, at vi har en lov, der hjemler kontrol med stempeling af arbejder af ædle metaller. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Knud Thomsen sagde, at en sådan lovgivning findes i alle EFTA-landene, men her til kommer, at selv om man ikke opnår en aftale med EFTA-landene, må det af hensyn til beskyttelsen af såvel forbrugerne som erhvervet anses for påkrævet, at der også her i landet findes en vis kontrol med arbejder af ædle metaller, da man ellers kan risikere, at vi bliver udsat for, at de øvrige lande afsætter deres underlødige varer på det danske marked, hvilket det ærede medlem hr. Knud Thomsen jo også fremhævede i dag. Vi kommer jo nu ind i et frihandelsområde, hvor der ikke er den samme begrænsning for handelen, og fra hvilket fabrikanter fra andre lande derfor kan kaste deres varer, som de ikke har pligt til at stemple, og for hvis ledighed man derfor ikke har nogen garanti, ind på det danske marked til skade for det danske erhverv og for hele landet. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Knud Thomsen i, at hvis der sker ændringer i dette forhold, må vi selvfølgelig tage sagen op og foretage sådanne ændringer, at vor lovgivning kom-

mer i kontakt med den udvikling, der foregår.

Det ærede medlem hr. Arne Bertelsen fremkom både ved første behandling og i dag med nogle bemærkninger om, at han følte, at der havde været pression over for guldsmedefaget. Jeg må måske igen have lov til at citere af den skrivelse, der er kommet fra Guldsmedefagets Fællesråd. Man skriver her følgende:

„Til folketingsmand Arne Bertelsens andre udtalelser, bl. a. „manglende information“ og „pression fra kredse, som har en speciel interesse i den nye ordning“, skal vi oplyse, at forslaget i princippet er tiltrådt enstemmigt af de ansvarlige bestyrelser i fagets organisationer... og at organisationernes medlemmer — efter et forudgående „åbent“ møde den 7. september 1960 i vort fagligt-kunstneriske udvalg — er orienteret på følgende måde:

1. Medlemsmøde den 9. november 1960 for de 4 producent- og grossistforeninger,
2. Skriftlig 12-siders redegørelse er 5. december 1960 udsendt til alle medlemmer,
3. Teksten til lovforslaget samt de tilknyttede bekendtgørelser er offentliggjort i Guldsmedebladet 15. februar 1961.

Endvidere har der i foråret været afholdt generalforsamlinger i alle landets guldsmedeforeninger, hvor ingen har fremsat principiel kritik af forslaget bortset fra hofjuvelér Ove Dragsted, som sammen med tre andre medlemmer har rettet henvendelse til handelsministeriet.“

Jeg gør opmærksom på, at hofjuvelér Ove Dragsted og de andre tre medlemmer er medlemmer af deres organisationer og har fået den samme information, men de har altså ikke kunnet følge organisationerne. Når forholdet altså er det, at der ude omkring i organisationerne er givet denne information, synes jeg ikke man med rette kan tale om nogen pression.

Anker Lau: Der er ikke megen grund til at ofre meget mere tid på denne sag nu, for jeg forstår, at vi skal have en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Men jeg vil dog lige gøre et par be-